

(Rothman és mtsai 2003). A statisztikai elemzés során próbára tettem tehát a SOC és a munkahelyi kiégés közötti korrelációt, eredményeim szerint szignifikáns, pozitív irányú, közepes erősségű kapcsolat van a kettő között, ami alátámasztja a szakirodalom alapján leírtakat. ($p < 0,001$; Spearman's $\rho = -0,423$)

Munkám utolsó nagy egysége azt a kérdést teszi fel, hogy bír-e a család protektív erővel a kiégéssel szemben. Ez a felvetés végül két hipotézis köré szerveződik: mind a gyermekeket nevelők körében, mind a partnerkapcsolatban élők körében alacsonyabb szintű kiégés tapasztalható, mint azoknál, akiknél a fentiek nem teljesülnek. Számos kutatás alátámasztja, hogy a gyermekeinktől, illetve házastársunktól/élettársunktól kapott érzelmi támogatás, és a családban megtapasztalt biztonságos légkör véd a kiégéssel szemben (Cañadas-De la Fuente és mtsai., 2018). A statisztikai vizsgálatok során a kettő nem nyert igazolást, egyik hipotézis esetében sem találtam a két csoport munkahelyi kiégés – átlaga között szignifikáns különbséget. (gyermekesek és gyermektelenek: $W = 751,000$, $p = 0,485$; partnerkapcsolatban és anélkül élők: $W = 806,500$, $p = 0,546$)

Nagy Éva Zsuzsanna (Szegedi Tudományegyetem)

MiR-137 és miR-219 túltermelés hatásának vizsgálata *Drosophila* Alzheimer kór modellben

Az Alzheimer kór a demencia leggyakoribb okaként ismert, gyógyíthatatlan neurodegeneratív betegség. A kór előrehaladtával az agyban neuropatológias elváltozások jelentkeznek, molekuláris változások következnek be. Ilyenek például a nem kódoló, rövid, konzervált szekvenciájú mikroRNS-ek génexpressziójában beálló változások. Egyes miRNS-ek kifejeződésének megváltozásával mennyiségük is megváltozik az idegszövetben, szintjük eltér az egészséges emberek idegszövetében mérhetőtől. Mivel a miRNS-ek posztranszkripciós szinteken befolyásolják a génkifejeződést, ezért mennyiségbeli változásaik az adott sejtekben zajló fehérjeszintézisre is jelentős hatást gyakorolhatnak. A miR-137 és miR-219 olyan miRNS-ek, amelyek funkciói között az idegi metabolikus folyamatok befolyásolása is szerepel, és expressziós változásaik több kutatásban is összefüggésbe kerültek neurodegeneratív betegségekkel. Vizsgálataink során éppen ezért ez a két mikroRNS és az általuk okozott változások kerültek fókuszba. A kísérletek során a miRNS-ek túltermelésének hatását *Drosophila* Alzheimer kór modellben, valamint vad típusú (egészséges) muslicákban is vizsgáltuk. A miRNS túltermeltetés hatásának vizsgálata három módon történt, kettő a neurodegeneráció mértékére

utal, egy pedig a miRNS-ek toxicitására. A miRNS-ek hatásának vizsgálatait követően meghatároztuk az amilod béta túltermeléséért felelős transzgen kifejeződésének mértékét. Az eredmények nagyobb rálátást tesznek lehetővé a kór patológiás folyamatainak megértéséhez, mind pedig betekintést engednek a mikroRNS-ek széleskörű hatásmechanizmusaiiba.

Nagy Krisztina Napsugár (Szegedi Tudományegyetem)

A cserjés gyalogakác (*Amorpha fruticosa*) inváziójának és az alkalmazott természetvédelmi kezelésnek a hatásai mocsárrétek finom térléptékű vegetációs mintázataira és komplexitására

Az *Amorpha fruticosa* özönfaj mocsárréti vegetációkra gyakorolt hatását vizsgáltuk, különös tekintettel egy kombinált természetvédelmi kezelési stratégia hatékonyságára. Kutatásunkat a Mártélyi Tájvédelmi Körzetben végeztük, ahol finom térléptékű módszerekkel elemeztük a kezelt (T) és a kezeletlen, invázióval érintett (I) állományok vegetációpárjait. Célul tűztük ki e mocsárréti vegetációk szerkezetének, fajösszetételének és diverzitásának mikroökológiai elemzését, valamint az invázió térléptékének a meghatározását. Mintavételi módszerként cirkuláris transzekteket, adatfeldolgozó módszerként négy JNP-függvényt alkalmaztunk: kompozíciós diverzitás (CD), lokális disztinvaltság (LD), asszociátum (AS) és megvalósult fajkombinációk száma (NRC). Az értékeket páros t-próbával hasonlítottuk össze. A kezelt állományokban a CD és LD függvény maximum értékek jelentősen magasabbak voltak ($5,366 \pm 0,394$; $6,41 \pm 0,668$), mint a kezeletlen állományokban ($3,756 \pm 0,755$; $4,079 \pm 0,93$), míg az AS és NRC értékek között nem volt szignifikáns különbség. A CA-kban nem volt szignifikáns különbség. Ez arra utal, hogy a kaszálás és szarvasmarha-legeltetés kombinálva hatékony kezelési stratégiát jelent az özönfaj visszaszorítása és a mocsári növényzet diverzitásának fenntartása érdekében. Kutatásunk hangsúlyozza a folyamatos természetvédelmi kezelési beavatkozások szükségességét az inváziós fajok elleni küzdelemben.

Nagy Noémi (Szegedi Tudományegyetem)

A zavart homokgyepek regenerációjának akadályozói: két inváziós növényfaj allelopátiás hatása az őshonos fedélrozsokra

Az inváziós fajok gyakran kolonizálnak zavart élőhelyeket, ahol gátolhatják azok természetes regenerációját az őshonos fajok kiszorításával. A Pannon nyílt homokgyepek bolygatásakor olyan másodlagos gyepek alakulnak ki, melyek kedvező feltételeket biztosítanak a közönséges selyemkóró (*Asclepias syriaca*) és a kétszínű kokárdavirág (*Gaillardia pulchella*) megtelepedésének